

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Kryštofa Horna a Jana Peroutky ve věci

žalobce: **M. B.**
toho času ve Věznici X

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky – Věznice Vinařice**
sídlem Vinařice 245

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2022, č. j. VS-204103-11/Čj-2022-800532,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2022, č. j. VS-204103-11/Čj-2022-800532, se ruší a věc se jí vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 65 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 22. 11. 2022, č. j. VS-204103-8/ČJ-2022-800532-28, vychovatelka žalované uložila žalobci kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na sedm dnů, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, a to pro porušení

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

povinnosti dodržovat stanovený pořádek a kázeň, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice.

2. Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podal žalobce stížnost, kterou žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zamítla (dále jen „napadené rozhodnutí“).
3. Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Žaloba

4. Žalobce uvádí, že trest mu byl uložen neprávem. Dozorci lživě uvedli, že je verbálně napadl. Celá záležitost je výmysl dozorců s cílem žalobce poškodit, potrestat a znemožnit mu podmíněčné propuštění. Žalobce nemá důvod kohokoli fyzicky či verbálně napadat. Věc vyšetřuje Generální inspekce bezpečnostních sborů. Od začátku výkonu trestu žalobce plní své povinnosti, nikoho si nevšímá a nic neporušuje. Pracoval pro věznici, aby měl kázeňské odměny a v polovině trestu splnil všechny předpoklady pro propuštění. Vnitřní systém věznice funguje špatně, spíše škodí, než napravuje. Od samého počátku se žalobce brání proti takovému jednání zaměstnanců žalované, které jej psychicky ničí a znemožňuje mu dřívější ukončení výkonu trestu. Žalobce je zbaven všech práv, ve věznici se porušuje, co se dá. Žalobci, ač je nekuřák – astmatik, tak mu byl zamítnut nekuřácký oddíl. Zamítnuto bylo i přemístění blíže k rodině. Žalobce chtěl věznici Rýnovice i žalované pomoci kvůli drogám, ale vše se proti němu otočilo a kvůli zaměstnancům žalované je za konfidenta.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkazuje na svou argumentaci v rámci kázeňského řízení. Není sporu o tom, že se kázeňský přestupek stal a dopustil se jej žalobce. Kázeňský přestupek spáchal zcela vědomě a úmyslně. Skutkový děj potvrzují svědecké výpovědi a videozáznam. Žalobce v průběhu celého kázeňského řízení neuvedl žádnou vlastní verzi skutkového děje ani okolnosti, které by případně mohly věrohodně vyvrátit skutečnosti popsané v rozhodnutí o uložení kázeňského přestupku a v napadeném rozhodnutí.
6. Žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby.

Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti.
8. V záznamu o kázeňském přestupku ze dne 22. 10. 2022 prap. B. uvedl, že jej téhož dne v 15:22 hod. informoval operátor nprap. H., že žalobce odmítá oddíl M1V. Po příchodu na tento oddíl prap. B. viděl a slyšel u vstupního katru, jak žalobce vykřikuje a uráží ostatní odsouzené. Dále pokračoval v agresivním chování a verbálním napadání prap. B. slovy: „*Vy mrdky, nebudete mě tady šikanovat, já tady být nechci, vy svině, oni mi tady všichni vyhrožujou. Budu si stěžovat u náměstkyně, tohle jste posrali.*“ Ten před vstupním katrem vyzval žalobce, aby se vrátil na oddíl M1V, na což mu žalobce sdělil: „*Já na tom oddíle nebudu prostě.*“ Prap. B. mu odpověděl, že to není důvod, protože mu neřekl, že by byl ohrožen na zdraví nebo životě ze strany spoluvězňů, a vyzval ho, aby se vrátil zpět na oddíl. Žalobce tento pokyn neuposlechl se slovy: „*Já tam nejdu.*“ Prap. B. jej upozornil, že pokud pokyn neuposlechně, dopustí se kázeňského přestupku. Žalobcova agresivita k příslušníkům vězeňské služby gradovala, proto byla použita pouta. Po tomto incidentu byl žalobce ubytován na uzavřeném oddíle. Žalobce do záznamu o kázeňském přestupku uvedl, že nesouhlasí s vyjádřením dozorce Bayera a že je to lživé vyjádření.

9. Rozhodnutím ze dne 22. 10. 2022 vychovatelka žalované uložila žalobci kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na sedm dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení, neboť spáchal kázeňský přestupek spočívající v porušení § 28 odst. 1 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody. Výrok tohoto rozhodnutí představuje v zásadě doslovnou citaci záznamu o kázeňském přestupku (viz předcházející bod rozsudku). V odůvodnění rozhodnutí vychovatelka žalované uvedla, že pronesením slov zachycených v záznamu směrem k dozorci žalobce porušil povinnost dodržovat stanovený pořádek a kázeň, zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Spáchání kázeňského přestupku je prokázáno vlastním zjištěním zpracovatele – záznamem o kázeňském přestupku.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce stížnost, v níž uvedl, že důvodem odmítnutí oddílu byly výhrůžky odsouzeného fyzickou újmou na zdraví. V případě údajného verbálního napadení dozorce je výpověď dozorce nepravdivá, vymyšlená až lživá.
11. Rozhodnutím ze dne 31. 10. 2022 žalovaná uložený kázeňský trest zrušila, protože nebyly dostatečně objasněny všechny skutečnosti, které jsou významné pro jeho uložení, a věc vrátila vychovateli k novému kázeňskému řízení. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že vychovatelka nereagovala na žalobcovo tvrzení, podle kterého je vyjádření dozorce lživé. Nebylo ani objasněno, zda ostatní odsouzení na oddíle žalobci vyhrožovali. Spáchání kázeňského přestupku bylo obecně prokázáno vlastním zjištěním příslušníka vězeňské služby, přestože na záznamu o kázeňském přestupku je jako svědek uveden prap. F.. Dále bylo možné využít kamerový záznam a výpovědi přítomných odsouzených.
12. Dne 4. 11. 2022 podal vysvětlení prap. F.. Uvedl, že dne 22. 10. 2022 byl na oddílu M1V, kde slyšel, jak žalobce uráží prap. B. slovy: „*Vy mrdky, nebudete mě tady šikanovat, nechci tady být, vy svině.*“ Dále slyšel, že nechce být na oddílu a nadává na všechny okolo se slovy: „*Budu si stěžovat u náměstkyně, tohle jste posrali.*“. Prap. B. vyzval žalobce, aby své jednání ukončil, což neučinil, a proto byl odveden na uzavřený oddíl.
13. Dne 22. 11. 2022 podal vysvětlení odsouzený L. B.. Uvedl, že dne 22. 10. 2022 byl na oddílu M1V. Po příchodu žalobce šel do ložnice č. 8 oddílu M1V, kde měl být ubytován. Žalobci se nelíbilo místo, kde bude spát, tak odešel zpět ke katru a vymáčknul hlásku (*přivolal dozorce tlačítkem u katru*). K žádnému vyhrožování nedošlo, ani mu nestačili nic říct.
14. Téhož dne podal vysvětlení i odsouzený M. T.. Ten uvedl, že dne 22. 10. 2022 byl v ložnici č. 8 oddílu M1V. Když přišel žalobce a chtěl si určit postel, kde bude spát, bylo mu vysvětleno, že přišel poslední a bude spát nahoře. To se mu nelíbilo, popadl kouli (*zřejmě ranec svých věcí, které si přinesl na pokoj*) a odešel vymáčknout hlásku. Nikdo mu nevyhrožoval ani nenadával.
15. Vysvětlení podal také odsouzený P. V.. Uvedl, že dne 22. 10. 2022 byl v ložnici č. 8 na oddílu M1V. Při příchodu žalobce do ložnice mu řekli, kde má postel, a jemu se nelíbilo, že je nahoře, protože chtěl spodní. Vzal si věci a odešel na chodbu zmáčknout hlásku. Nikdo mu nevyhrožoval.
16. Vychovatelka žalované následně rozhodnutím popsáním v bodu 1 tohoto rozsudku opětovně uložila žalobci kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na sedm dnů. Ve výroku popsala žalobcovy slovní invectivy a uvedla, že neuposlechl výzvy dozorce, aby svého jednání zanechal. Součástí výroku oproti prvnímu rozhodnutí již není popis jednání

spočívajícího v odmítání nástupu na oddíl M1V. Oproti prvnímu rozhodnutí vychovatelka také doplnila do odůvodnění, že vyjádření žalobce, podle kterého je tvrzení dozorce B. lživé, je účelové ve snaze se vyvinit, neboť obsah záznamu o kázeňském přestupku je podložen další svědeckou výpovědí prap. F.. Nebyly zjištěny a doloženy skutečnosti, které by podpořily žalobcovu tvrzení. Žalobce nebyl ochoten uvést žádné konkrétní osoby, které by mu měly vyhrožovat, a toto tvrzení není podloženo dalšími svědeckými výpověďmi. Výpovědi odsouzených nedokládají žalobcovu tvrzení o případném vyhrožování. Kamerový záznam nebyl využit, protože není schopen prokázat jakékoli verbální napadení.

17. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce stížnost, v níž uvedl, že odmítnutí nástupu na oddíl M1V zapříčinil odsouzený K., který žalobci fyzicky vyhrožoval. Nebyl jiný důvod, proč by odmítal na oddílu zůstat. Po ohlášení odmítnutí čekal na dozorce, který přišel se slovy „co se děje“, a žalobce mu sdělil, že odmítá a že si nenechá vyhrožovat. Dozorce jej ani nepustil ke slovu a začal mu hrubě nadávat a se slovy „drž hubu“ jej s kesrem v ruce umlčel, řekl „jak chceš“ a zavolal další dozorce. Ti po příchodu jednali mimo pravidla vězeňské služby. Dozorce mu lámal ruce a štípal do rukou a řetízkem mu ruku škrtil. Poté začal žalobce nadávat, že se chovají jako svině a že si bude stěžovat.
18. Dne 29. 11. 2022 podal vysvětlení odsouzený K. K., který sdělil, že žalobce nezná a nikomu nevyhrožoval.
19. Následně vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým žalobcovu stížnost zamítla. Uvedla, že z výpovědi K. K. vyplynulo, že žalobce nezná a nikomu nevyhrožoval. Podle výpovědi odsouzených B., V. a T. z oddílu M1V k žádnému vyhrožování žalobci nedošlo. Ani z kamerového záznamu (DVD) chodby oddílu M1V není patrné, že by došlo k vyhrožování ze strany odsouzených. Z kamerového záznamu není také patrné, že by příslušník vězeňské služby žalobci nadával. Je zde naopak vidět, že žalobce odchází z oddílu klidně, není rozčilen. Ani další uváděné věci, které mu měl příslušník dělat, nejsou na kamerovém záznamu patrné. Žalovaná konstatovala, že všechny vady, které vedly ke zrušení kázeňského trestu, byly odstraněny. Byli vyslechnuti odsouzení z oddílu M1V i prap. F..

Posouzení žaloby

20. Soud úvodem konstatuje, že přezkum uložených kázeňských trestů spadá do působnosti správního soudnictví (viz rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2012, č. j. 8 As 48/2012-50, bod 15).
21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí však nemohl přezkoumat v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), neboť mu v tom brání vážné vady řízení před žalovanou (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.).
22. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s. (a ostatně účastníci řízení s rozhodnutím věci bez jednání souhlasili – žalovaná výslovně, žalobce implicitně).
23. Podle § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody je odsouzený ve výkonu trestu povinen dodržovat stanovený pořádek a kázeň, plnit pokyny a příkazy zaměstnanců Vězeňské služby, pracovat, pokud je mu přidělena práce a není uznán dočasně práce neschopným nebo není po dobu výkonu trestu uznán zdravotně nezpůsobilým k výkonu

práce, plnit úkoly vyplývající z programu zacházení, šetrně zacházet se svěřenými věcmi, nepoškozovat cizí majetek, dodržovat zásady slušného jednání s osobami, s nimiž přichází do styku, a i jinak zachovávat ustanovení vnitřního řádu věznice. Dále je povinen dodržovat opatření a pokyny podle zvláštních právních předpisů k zajišťování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a požární ochrany.

24. Podle § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.
25. Podle § 47 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a důkazům o nich. Může uvádět okolnosti, které jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují a na podporu svých tvrzení navrhopvat provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě.
26. Podle § 76 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody se sice na kázeňská řízení nevztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, avšak podle § 177 odst. 1 správního řádu i v tomto řízení platí § 2 až 8 správního řádu, přičemž podle § 3 téhož zákona je povinností správního orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
27. Kázeňské řízení je svojí povahou řízením, kde je plně na rozhodujícím orgánu, aby i bez návrhu zjišťoval všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Je povinností správního orgánu rozhodujícího o kázeňském trestu skutkový a právní stav náležitým způsobem zjistit a rozhodnout o něm (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2019, č. j. 9 As 338/2018-50, bod 10).
28. Byť je žaloba formulována obecně, je z ní patrné, že žalobce nesouhlasí se závěrem žalované, že kázeňský přestupek spáchal. Podle jeho názoru jsou svědectví podaná dozorcí lživá. Žalobce tedy napadenému rozhodnutí vytýká nezákonnost spočívající v nedostatečně a nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci. Žalobce od počátku kázeňského řízení odmítal, že by se dopustil protiprávního jednání, které mu žalovaná klade za vinu, resp. že by spáchal kázeňský přestupek. Předmětem sporu je tudíž otázka, zda žalobci bylo prokázáno zaviněné porušení vytýkaných povinností dle § 28 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody.
29. Soud se však touto námitkou nyní nemůže věcně zabývat, neboť zjištění stran skutkového stavu obsažená v napadeném rozhodnutí žalovaná učinila zcela vadným procesním postupem.
30. Ustanovení § 47 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody dává odsouzenému právo vyjádřit se ke všem důkazním prostředkům shromážděným v řízení o kázeňském přestupku. Byť je toto ustanovení primárně cíleno na prvostupňové kázeňské řízení, nikoli na rozhodnutí o stížnosti, ve kterém se dokazování (vzhledem ke krátké lhůtě pro rozhodnutí dle § 52 odst. 3 zákona o výkonu trestu odnětí svobody) v zásadě nepředpokládá, pokud správní orgán provádí v řízení o stížnosti dokazování, je povinen před vydáním svého rozhodnutí umožnit odsouzenému se s doplněným dokazováním v souladu s § 47 odst. 1 citovaného zákona seznámit (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2023, č. j. 55 A 74/2021-41).

31. To se však v projednávané věci nestalo. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně plyne, že v něm žalovaná vycházela jednak z vyjádření odsouzeného Kudrny (který měl žalobci dle jeho tvrzení vyhrožovat) a také z kamerového záznamu z doby, kdy mělo dojít ke spáchání kázeňského přestupku. Ani jeden z těchto důkazů nebyl nikdy dříve v řízení proveden, jde tedy o důkazy nově provedené v řízení o stížnosti. Ze správního spisu přitom vůbec neplyne, že by žalobce byl s doplněním dokazování seznámen a že by mu bylo umožněno se k těmto důkazům vyjádřit, případně na ně reagovat tvrzeními či dalšími důkazními návrhy. Uvedené důkazy přitom byly pro žalovanou při zjišťování skutkového stavu stěžejní.
32. Žalovaná tak tím, že neumožnila žalobci vyjádřit se k doplněnému dokazování, porušila jeho procesní práva způsobem, který mohl mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Nejen, že žalovaná svým postupem upřela žalobci možnost zpochybnit výsledky doplněného dokazování, a ten tak nemohl ve správním řízení přednést svou argumentaci reagující na tyto výsledky, ale současně toto procesní pochybení způsobilo, že skutkový stav byl zjištěn na základě nezákonného postupu žalované. Soud přitom připomíná, že právě řádné zjištění skutkového stavu žalobce v podané žalobě zpochybňuje, neboť tvrdí, že kázeňský přestupek nespáchal a tvrzení dozorců jsou lživá.
33. Soud také nepominul, že ani v případě důkazů provedených v prvostupňovém kázeňském řízení (podání vysvětlení odsouzených B., V. a T. a dozorce F.) správní spis neobsahuje žádný záznam o tom, že by žalobce o jejich provedení byl zpraven a bylo mu umožněno se k nim vyjádřit. Tato vada sice sama o sobě nedosahuje takové intenzity, aby měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť o tom, že vychovatelka žalované rozhodovala též na základě těchto důkazů, se žalobce dozvěděl nejpozději v okamžiku převzetí prvostupňového rozhodnutí, a ve stížnosti tak mohl na tyto důkazy reagovat. Současně ale nelze pominout, že v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí nejsou vysvětlení odsouzených a dozorce citována doslovně (rozhodnutí již jen toliko shrnuje, co z nich vyplývá), což žalobci prakticky znemožnilo případnou konkrétní reakci na tato vysvětlení. I z tohoto důvodu tak bude třeba žalobce v dalším řízení řádně seznámit také s těmito provedenými důkazy a umožnit mu na ně reagovat.
34. Soud nad rámec nutného žalovanou také upozorňuje na formální nedostatek výroku prvostupňového rozhodnutí spočívající v tom, že vychovatelka žalované ve výroku konstatovala porušení povinností podle § 28 odst. 1 písm. b) zákona o výkonu trestu odnětí svobody. Žádné takové ustanovení však v zákoně o výkonu trestu odnětí svobody není.
35. Soud si plně uvědomuje obtížné postavení správních orgánů vykonávajících kázeňskou pravomoc nad odsouzenými, jakož i specifika daného řízení zakončeného napadeným rozhodnutím. Nezpochybňuje ani ustálenou judikaturu (viz např. rozsudky NSS ze dne 31. 3. 2022, č. j. 4 As 303/2021-35, a ze dne 31. 1. 2018, č. j. 2 As 309/2018-34, či usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08, nebo ze dne 4. 2. 2010, sp. zn. II. ÚS 3239/09) týkající se požadavků na rozhodnutí o kázeňském trestu, podle které na tento typ rozhodnutí nelze klást nároky srovnatelné např. s rozhodnutím správního orgánu nebo soudu. V kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase. Na druhou stranu ovšem těmito důvody nelze ospravedlnit libovůli při rozhodování o kázeňských trestech, které začasť velmi intenzivně zasahují do právní sféry odsouzeného (mnohdy více, než tresty ukládané v běžném přestupkovém řízení, jehož výsledkem jsou rozhodnutí, na něž jsou při soudním přezkumu kladeny vysoké nároky). Je

tedy třeba trvat na tom, aby při veškeré neformálnosti a stručnosti rozhodnutí žalované obsahovalo základní důvody, proč bylo rozhodnuto určitým způsobem, a také vypořádání námitek uplatněných odsouzeným při projednání kázeňského přestupku. I přes jistou neformálnost a nutnost rychlého rozhodování ve věcech kázeňských přestupků také nelze slevit alespoň ze základních minimálních standardů spravedlivého procesu a umožnit odsouzenému uplatňovat jeho právo na obhajobu (v tomto případě zejména umožnit mu vyjádřit se k provedeným důkazům a případně navrhnout provedení dalších důkazů).

36. Obecnými tvrzeními o špatném systému fungování žalované a nevhodném zacházení s žalobcem se soud nemohl zabývat, neboť se mýlí s předmětem tohoto řízení. Nad rámec nutného odůvodnění však uvádí, že dozor nad dodržováním právních předpisů v prostorách, kde se vykonává trest odnětí svobody, vykonává státní zástupce. Je-li žalobce přesvědčen, že ve věznici dochází k porušování právních předpisů, může požádat příslušného státního zástupce o dozor podle § 16a odst. 5 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství. Státní zástupce je oprávněn vydávat příkazy k zachování předpisů platných pro výkon trestu. Jako garant zákonnosti dokáže nejrychleji a nejúčinněji poskytnout osobě ve výkonu trestu odnětí svobody ochranu před tvrzenou nezákonností, neboť je takové osobě nejbližší a dobře zná podmínky ve věznicích.

Závěr a náklady řízení

37. Vzhledem k tomu, že soud shledal žalobu důvodnou, zrušil napadené rozhodnutí pro podstatné procesní vady (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, ve kterém je vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.). Bude na žalované, aby dala žalobci prostor vyjádřit se k doplněnému dokazování, posoudila jeho případné důkazní návrhy (budou-li nějaké uplatněny), a poté na toto vyjádření adekvátně reagovala. Teprve po řádně provedeném dokazování bude moci žalovaná učinit závěry stran zjištěného skutkového stavu.
38. Soud neshledal důvod pro současné zrušení rozhodnutí o kázeňském přestupku podle § 78 odst. 3 s. ř. s., neboť hlavní podstata vytýkaných vad spočívá v postupu žalované v rámci rozhodování o stížnosti. Shora popsané vady řízení budou moci být zhojeny v dalším řízení o stížnosti žalobce.
39. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení úspěšný, a má tak právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Těmi jsou podle obsahu soudního spisu toliko náklady na poštovné, které soud určil jako součet cen za podání tří obyčejných ekonomických psaní v celkové výši 65 Kč (2 x 21 Kč a 1 x 23 Kč dle ceníku platného v době podání zásilek k poštovní přepravě). Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna žalobci uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. srpna 2023

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu